

РЕШЕНИЕ

№ 13580

гр. София, 01.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.07.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Николай Ингилизов

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **3723** по описа за **2024** година докладвано от съдия Николай Ингилизов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в, ал.1 от ЗАНН, вр. с чл.348 от НПК, вр. с чл.208- чл.228 от АПК.

Образувано е по жалба на Д. А. Н., чрез адвокат В. Д. срещу Решение №1347 от 18.03.2024 г. по Н.А.Х.дело № 16625 по описа на Софийски Районен съд, 110-ти наказателен състав, с което е потвърдено НП № VI-31/17.11.2023 г., издадено от Д. Г. Д., на длъжност началник-сектор „ОП“ при 01 РУ - СДВР, с което на жалбоподателя Д. А. Н., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН и чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ е наложена глоба в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на разпоредбата на чл. 21, т. 5 и 6 от ЗООРПСМ.

Претендира се отмяна на решението поради допуснати множество съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се аргументира че липсват мотиви относно наведените възражения, което не дава основание да се провери как е изградено вътрешното убеждение на състава. Излагат се аргументи и защо неправилно е приета фактическата обстановка от съда, както и за липсата на компетентност на издателя на НП. С оглед на това се иска отмяна на решението и отмяна на издаденото НП, алтернативно отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява лично, представлява се от адв.Д., който излага аргументи за отмяна на решението на СРС и се претендират разноски по делото за двете съдебни инстанции.

Ответникът- Началник Сектор „Охранителна полиция“ при 01 РУ към СДВР не е подал отговор на касационната жалба, в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт М., която излага аргументи за отхвърляне на жалбата и неоснователност на наведените възражения в същата.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор К., изразява становище за неоснователност на жалбата.

Касационният съд, като извърши преглед на обжалваното съдебно решение, във връзка с касационните основания по чл.348, ал.1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), констатира следното:

Касационната жалба е подадена в предвидения законен срок и от страна по първоинстанционното производство, за която решението е неблагоприятно, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В настоящия случай съдът е приел от фактическа страна следното :

Административнонаказателното производство започнало със съставяне на АУАН с № VI-31 на 17.11.2023 г. от Г. Г. - старши инспектор в 01 РУ-СДВР, в присъствието на един свидетел при съставяне на акта, против жалбоподателя Д. А. Н., за това, че на 16.11.2023 г., около 20.00 ч., в [населено място], около Национален стадион „В. Л.“, по време на провеждане на футболна среща между националните отбори на България и У., с начален час 19:00 ч., жалбоподателят е участвал в масови безредици, като чупи кофи за смет и хвърлял предмети и пиротехника по полицейските служители. Описаното в АУАН деяние било квалифицирано като противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на чл. 21, т. 5 и 6 от ЗООРПСМ.

АУАН е надлежно предявен и връчен лично на жалбоподателя срещу подпис, на датата на неговото съставяне, с възражения по направените в него констатации, като посочва, че съдържанието на акта не отговаря на истината. Жалбоподателят не се възползвал от правото си по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН и не представил в законоустановения 7-дневен срок писмени възражения пред АНО.

Въз основа на направените констатации в така съставения АУАН, началник-сектор „ОП“ при 01 РУ-СДВР, след като възпроизвел изцяло описаната в акта фактическа обстановка, издал процесното НП на 17.11.2023 г., с което наложил на жалбоподателя на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН и чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ глоба в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на разпоредбата на чл. 21, т. 5 и 6 от ЗООРПСМ.

При така приетата фактическа обстановка съдът е изложил аргументи за наличие на доказано нарушение по чл. 21, т. 5 и т. 6 от ЗООРПСМ, както и за липса съществени процесуални нарушения при издаването на НП и АУАН. С оглед на това е потвърдил оспореното НП.

Настоящия съдебен състав счита, че фактите по делото не са били правилно установени от СРС. На първо място следва да се посочи, че от доказателствата по делото не може да се изгради категоричен извод, че именно Д. Н. е чупил кофи за смет и хвърлял предмети и пиротехника по полицейските служители. Такива безспорни доказателства не се извличат нито от показанията на актосъставителя - св.Г. Г., нито от наличните по преписката писмени доказателства – писмено показание на свидетел по ЗООРПСМ и докладна записка от полицейския служител С.. В показанията на св. Г. се потвърждава съставянето на АУАН и въз основа на какви доказателства, но не се навеждат конкретни данни за действията на жалбоподателят Н.. От писмените доказателства по преписката се установява, че Д. Н. е бил част от

група лица /около 200/, които са се придвижвали от [улица]в посока НДК по [улица]. Сочи се, че групата е палела кофи за смет и е хвърляла предмети по служителите на реда, като в района на I МБАЛ С. се е разпаднала и тогава е задържан Д. Н.. Тези писмени доказателства не сочат с категоричност поведение на Д. Н., а са общи за поведението на множество лица. Доколкото безспорно административно-наказателното производство има наказателен характер, то няма как въз основа само на предположения /налични в конкретния случай/ да бъде наложено наказание на конкретно лице. Ето защо настоящия съдебен състав не приема за безспорно доказано по делото Д. Н. да е чупил кофи за смет и хвърлял предмети и пиротехника по полицейските служители. Това от своя страна води на извод за липса на доказаност същият да е извършил административните нарушения за които спрямо него е бил съставен АУАН – такива по чл.21, ал.1, т.5 и т.6 от ЗООРПСМ.

Отделно от това съдът приема, че по делото са неправилни изводите на въззивния съд за липса на съществени процесуални нарушения при издаването на НП. На първо място следва да се посочи, че по делото не е безспорно доказана компетентността на издателя на НП. Това е така, тъй като от доказателствата по делото безспорно се установява, че Д. Г. Д. е заемал към момента на издаване на НП длъжността Началник сектор „ОП“ при 01 РУ СДВР, т.е. не е заемал длъжност началник на РУ. Съгласно изискванията на чл.30, ал. 1 от ЗООРПСМ В срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице. В конкретния случай не се сочи оправомощителна заповед да е издавана за конкретния случай на масови безредици, няма доказателства такава да е издавана и преди датата на същите. Ето защо не може да се приеме за доказано, че началникът на 01 РУ СДВР е делегирал правомощията си за издаване на НП на Началник сектор „ОП“ при 01 РУ СДВР. Недоказано е това да е станало и със сочената от съда за ноторно известна Заповед № 81213-247/05.03.2021 г. на Министъра на външните работи. Това е достатъчно основание, за да се приеме издаденото НП за нищожно поради липса на компетентност на издателя, което е основание за отмяната му.

За пълнота следва да се посочи и следното :

В НП не се съдържа нарушението за което е наложена санкцията, като е посочена разпоредбата на чл.25, ал.1 от ЗООРПСМ. Последната разпоредба е препращаща такава към разпоредбите на чл.21, ал.1, т.1-10 от ЗООРПСМ, тъй като само в тези случаи може да бъдат наложени санкция глоба и забрана за посещаване на за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една до две години от началника на РУ с НП. Като не е направил връзка с нормата, която всъщност съдържа състава на административното нарушение, АНО е допуснал съществено процесуално нарушение, като е нарушил изискванията на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН, които изискват да се посочи описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават и да се посочат законовите разпоредби, които са нарушени. В конкретния случай в НП има некоректно и непълно посочване на разпоредбите, които се считат за нарушени, като с липсата на препращане към текста на чл.21, ал.1, т.5 и т.6 от ЗООРПСМ не става ясно в НП защо се приема, че конкретното твърдяното констатирано поведение от Д. Н. е такова, което представлява противообществена проява по смисъла на ЗООРПСМ и не съставлява престъпление по смисъла на НК. Липсата на факти относно самото нарушение не

може да бъде запълнено от съда посочване, че лицето е санкционирано с НП за нарушение на чл.21, ал.1, т.5 и т.6 от ЗООРПСМ, доколкото такова основание не е посочено в НП.

Ето защо, като потвърждава нищожно НП, районният съд постановява решението си при неправилно прилагане на закона. Респективно, решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено, а подадената жалба следва да се бъде уважена.

С оглед изхода на делото следва на жалбоподателят да се присъдят сторените разноски за двете съдебни инстанции. С оглед доказателствата по делото същата е заплатила адвокатски хонорар от общо 1200 лева за двете съдебни инстанции (2 x 600 лева), като ще следва ответната страна Столична дирекция на вътрешните работи да бъде осъдена да заплати на Д. А. Н. сумата от 1200 лева.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №1347 от 18.03.2024 г. по Н.А.Х.дело № 16625 по описа на Софийски Районен съд, 110-ти наказателен състав като, вместо което постановява:

ОТМЕНЯ НП № VI-31/17.11.2023 г., издадено от Д. Г. Д., на длъжност началник-сектор „ОП“ при 01 РУ - СДВР, с което на жалбоподателя Д. А. Н., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН и чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ е наложена глоба в размер на 1000 /хиляда/ лева.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Д. А. Н., ЕГН [ЕГН] сторените разноски за двете съдебни инстанции в размер на 1200 /хиляда и двеста/ лева за адвокатски хонорар.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ: 1.....

2.....